

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2015CC681

Zaaknummer Toetsings- en Adviescommissie 1999T008

datum uitspraak 14/12/2015

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,

te voldoen door:

het Bisdom Rotterdam,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 1 september 2015, tezamen met het advies van de Toetsings- en Adviescommissie d.d. 3 januari 2000 met zaaknummer 1999T008. Ook is ter griffie ontvangen de brief van 3 maart 2000, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen.

Bij brief van 5 oktober 2015 heeft verweerder het ingevulde antwoordformulier overgelegd evenals een afschrift van de brief die verzoeker op 7 april 2000 aan verweerder had gestuurd.

1.2 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de TAC in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de TAC gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

De moeder van verzoeker was gescheiden en had [aantal] kinderen, waaronder verzoeker. Tussen de moeder van verzoeker en de heer [burgerlijke naam] (hierna: [aangeklaagde]) was een pastoraal contact ontstaan. [aangeklaagde] had een officiële aanstelling als [functie] en heeft zich in die hoedanigheid in het gezin gepresenteerd. Er is zodoende een relatie ontstaan tussen [aangeklaagde] en het gezin. [aangeklaagde] heeft verzoeker seksueel misbruikt. Daarbij is sprake geweest van betasting (van de intieme delen van) het lichaam verzoeker. Het seksueel misbruik heeft plaatsgevonden in de periode van [maand] [jaartal] – [jaartal]: verzoeker was toen tussen de 8 en 12 jaar oud. Hoe vaak en wanneer precies het seksueel misbruik precies heeft plaatsgevonden, is niet exact te bepalen, wel dat sprake is geweest van handelingen die moeten worden aangemerkt als seksueel misbruik.

Twee feiten worden daarbij door de TAC nadrukkelijk genoemd.

Het eerste voorval vond bij verzoeker thuis plaats. [aangeklaagde] en verzoeker meenden dat er niemand thuis was, maar dat was niet het geval. De broer van verzoeker was aanwezig en heeft gezien dat [aangeklaagde] de hand in de broek van verzoeker had.

Een tweede voorval heeft zich afgespeeld in [plaats], toen verzoeker aldaar bij [aangeklaagde] logeerde. [aangeklaagde] heeft verzoeker, die toen tien jaar oud was, gewassen en afgedroogd. In dat kader is sprake geweest van directe tamelijk intieme lichamelijke contacten die als seksueel getint en dus als seksueel misbruik moeten worden aangemerkt, aldus de TAC. Ter zijde merkt de TAC op dat onvoldoende bewijs voorhanden was om kunnen te concluderen dat ook sprake is geweest van masturbatie.

De moeder van verzoeker is pas veel later door de broer van verzoeker (haar andere zoon) geïnformeerd over het seksueel misbruik, waarna zij [aangeklaagde] er mee geconfronteerd heeft. In [jaartal] is aangifte gedaan bij de politie.

[aangeklaagde] had zich vanuit zijn ambt een vertrouwenspositie ten opzichte van de moeder van verzoeker en het gezin verworven die verder ging dan het zijn van huisvriend. Hij heeft, aldus de TAC, misbruik gemaakt van zijn positie evenals van de kwetsbare situatie in het gezin (scheiding van de ouders) en de jonge leeftijd van verzoeker. Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik 8 jaar oud.

3. Het bewijs en de categorie-indeling

3.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de TAC, zoals vermeld onder 1.1. gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker, die gegrond is verklaard. Ook is het advies van de TAC voorzien van de schriftelijke beslissing van verweerder tot overname van dit advies.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker in een langere periode gepleegde seksueel misbruik dat zich heeft afgespeeld, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op het feit dat verzoeker in het aanvraagformulier opteert voor categorie 3 en ook anderszins geen aanknopingspunten voorhanden zijn dat sprake is van substantiële vermogensschade, komt de compensatiecommissie tot een definitieve indeling in categorie 3.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

4.2 Zoals vermeld onder 3.2 is een indeling in categorie 3, zoals geformuleerd in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, aan de orde. Gelet op alle feiten en omstandigheden en de kwetsbare positie waarin verzoeker destijds verkeerde, komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat betaling van een bedrag van €10.000,-- geadviseerd dient te worden.

4.3 In [jaartal] heeft verzoeker van verweerder reeds een bedrag van €3.403,35 (NLG 7.500,- - ontvangen, zo blijkt uit verzoekers brief d.d. [datum] en uit het aanvraagformulier. Verweerder heeft in zijn (bij het antwoordformulier aangehechte) brief van 5 oktober 2015 geschreven dat destijds, in [jaartal], bij de betaling van de NLG 7.500,-- aan verweerder weliswaar niet formeel gesproken is over finale kwijting, maar dat het zowel verweerders als verzoekers intentie was om met de betaling de kwestie definitief af te sluiten. Verweerder adstrueert zijn standpunt aan de hand van de door verweerder geschreven brief van [jaartal], waarin verzoeker verweerder bedankt voor het ontvangen geldbedrag en inderdaad schrijft dat het hem [verzoeker] bijzonder goed doet om de procedure nu *'definitief af te sluiten'*.

De Compensatiecommissie overweegt hierover als volgt. Uit de brief van verzoeker van [datum] en zijn woordkeuze *'definitief af te sluiten'* kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker verweerder finale kwijting heeft verleend. Daarvoor is nodig dat beide partijen zich tegenover elkaar binden dat met de betaling definitief aan onzekerheid over het recht op een schadeloosstelling wegens seksueel misbruik een einde zou worden gemaakt. Van de zijde van verweerder zijn geen stukken in voornoemde zin (bijvoorbeeld een vaststellingsovereenkomst) overgelegd. Bij gebreke van dergelijke stukken is er onvoldoende grondslag om de door verzoeker in zijn brief van [datum] gebruikte woorden *'definitief af te sluiten'* in die zin uit te leggen. Bovendien werd verzoeker op het moment dat hij die dankbrief schreef niet, althans niet kenbaar voor de Compensatiecommissie, bijgestaan door een juridisch adviseur. Dit brengt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat verzoeker verweerder destijds niet finaal heeft gekwet.

Wel dient op grond van artikel 4 van de Compensatieregeling het door verzoeker reeds ontvangen bedrag van €3.403,35 in mindering te worden gebracht op het thans nog te adviseren compensatiebedrag.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 3 en adviseert verweerder een bedrag van €6.596,65 (€10.000,-- verminderd met door verzoeker het reeds ontvangen bedrag van €3.403,35) te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 14/12/2015 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter